

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.017 van 16 februari 2012

in de zaak A. 196.048/VII-37.752.

In zake :

1. Rita DECRAMER
2. Philippe MINGELS
3. de VERENIGING VOOR ECOLOGISCHE LEEF- EN
TEELTWIJZE, afdeling Wevelgem-Menen (VELT)
4. Geert PUYPE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 Brugge
Filips de Goedelaan 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV GALLOOMETAL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen De Bock
kantoor houdend te 9810 Eke
Eedstraat 29
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 maart 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 18 januari 2010, waarbij de beroepen, aangetekend tegen de

beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 9 juli 2009 houdende het verlenen van de vergunning aan de NV Galloometal voor het veranderen van een non-ferro metaalbedrijf, gelegen aan de Ropswalle z.n. te Menen, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 206.331 van 1 juli 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 30 augustus 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Koen De Bock verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een bedrijf voor recuperatie van non-ferrometalen en verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparaten. De lopende vergunning werd verleend op 2 oktober 1997, voor een termijn van twintig jaar. De inrichting ligt volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan Kortrijk in een gebied voor milieubelastende industrie.

3.2. Op 29 december 2008 dient de exploitant een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van de inrichting. Er zou onder meer een lijn worden toegevoegd waar afgedankte LCD-schermen worden verwerkt, en er zou bijkomende opslag van zogenaamd "fluff" worden gerealiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen adviseert ongunstig.

De deputatie van de provincie West-Vlaanderen verleent op 9 juli 2009 de gevraagde vergunning, maar legt een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden op.

3.3. Er worden administratieve beroepen ingediend.

3.4. Bij de bestreden beslissing worden de beroepen deels gegrond bevonden, en wordt een enigszins beperkte vergunning verleend, met gewijzigde bijzondere vergunningsvoorwaarden :

- de opslag van "fluff" wordt beperkt tot 1.500 ton, in plaats van 3.000 ton;
- de maximale hoogte van dezelfde opslag wordt teruggebracht van zes meter tot vier meter, en er moet een muur van vier meter rond worden gebouwd, met daar bovenop nog een windscherm van twee meter hoog.

IV. De ontvankelijkheid

De eerste, tweede en vierde verzoekende partij

Standpunten van de partijen

4. De eerste verzoekster zet uiteen dat zij eigenares is van een woning op een afstand van 900 meter van de bestreden inrichting. Zij merkt ook op dat zij als muzieklerares werkt in de academie te Menen.

De tweede verzoeker stelt dat hij "op (een) afstand van 1 à 1,1 km van de (bestreden) inrichting" woont.

De woning van de vierde verzoeker ligt op ongeveer 1,2 kilometer van het betrokken bedrijf.

De drie verzoekende partijen stellen allen dat zij stof- en lawaaihinder ondervinden.

5. De verwerende partij betwist in de memorie van antwoord de afstanden die de eerste, tweede en vierde verzoekende partijen opgeven. Zij schat

de afstanden van de diverse woningen tot de inrichting van de tussenkomende partij op 1,8 respectievelijk 2,1 en 2,2 kilometer. Volgens de verwerende partij kan er op dergelijke afstanden onmogelijk nog sprake zijn van enige hinder.

De tussenkomende partij werpt een gelijkaardige exceptie op. Zij voegt er aan toe dat niet wordt aangetoond dat de beweerde stof- en geluidshinder afkomstig is van de voorgenomen uitbreiding van de inrichting van de tussenkomende partij.

6. De eerste, tweede en vierde verzoekende partij repliceren in hun memorie van wederantwoord dat de discussie over de precieze afstand irrelevant is, vermits zij allen wonen "op een afstand van maximaal 2 km van de inrichting, (hetgeen) voor de verspreiding van stof en ermee gepaard gaande polluenten, (...) een korte afstand te noemen (is)". Zij vervolgen dat zij hoe dan ook wonen "in de perimeter alwaar er polluenten zich minstens verspreiden of kunnen verspreiden". Het is volgens hen immers zo dat stofemissies, dioxines en PCB's "zich over een grote afstand (kunnen) verspreiden". Daarnaast is er over de verspreiding van kwikemissies "door het feit van de innovatieve techniek weinig gekend". Ter ondersteuning van die stelling wordt verwezen naar de adviezen van de afdeling Toezicht en Volksgezondheid en van de afdeling Milieuvergunningen, alsook naar de door de Vlaamse Milieumaatschappij uitgevoerde dioxinedepositiemetingen.

Beoordeling

7. Om zijn belang aan te tonen bij de nietigverklaring van de vergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, moet degene die opkomt tegen die vergunning minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie. De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonende en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium.

Zoals reeds aangegeven in het hoger vermelde arrest van de Raad van State nr. 206.331 van 1 juli 2010, blijkt dat de eerste, tweede en vierde

verzoekende partij op zowat twee kilometer afstand van de te veranderen inrichting wonen. De plaats van tewerkstelling van de eerste verzoekster is gelegen op 1,29 kilometer van het vergunde bedrijf.

De eerste, tweede en vierde verzoekende partij maken aannemelijk dat zij gebeurlijk nadeel zouden kunnen ondervinden door de specifieke emissies afkomstig van het vergunde bedrijf.

De exceptie is niet gegrond.

De derde verzoekende partij

Standpunten van de partijen

8. De verwerende partij stelt dat een vereniging zonder winstoogmerk dient te beschikken over rechtspersoonlijkheid om in rechte te kunnen optreden. Dienaangaande moet de derde verzoekende partij volgens haar bewijzen dat een aantal bekendmakingen in het Belgisch Staatsblad hebben plaatsgevonden, onder meer betreffende de statuten, de identiteit van de leden van de raad van beheer en de benoeming van de leden van de raad van bestuur, en dient zij haar eerste ledenlijst neer te leggen ter griffie van de burgerlijke rechtbank en de wijzigingen in deze lijst jaarlijks aan te vullen. De verwerende partij "meent dat derde verzoekende partij niet voldoet aan deze voorwaarden".

9. In de laatste memorie poneert de derde verzoekende partij dat zij is opgericht op 6 juli 1998 en beperkt zij er zich verder toe als nieuwe stukken een op 28 december 2004 gepubliceerde wijziging van de statuten voor te leggen, en een tekst van de statuten, aangepast aan de wijziging, door de wet van 2 mei 2002, van de wet van 27 juni 1921 betreffende onder meer de verenigingen zonder winstoogmerk. Voorts voegt zij nog een ledenlijst toe, met onder meer vermelding van een aantal nieuwe leden sinds 2011.

Beoordeling

10. Ten tijde van het indienen van het beroep stelt artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen (hierna de vzw-wet), onder meer :

"Art. 3. § 1. De vereniging bezit rechtspersoonlijkheid vanaf de dag dat haar statuten, de akten betreffende de benoeming van de bestuurders en in voorkomend geval van de personen gemachtigd om de vereniging overeenkomstig artikel 13, vierde lid, te vertegenwoordigen worden neergelegd overeenkomstig artikel 26novies, § 1".

Het voormelde artikel 26novies, § 1, bepaalt onder meer :

"Art. 26novies. § 1. Op de griffie van de rechtbank van koophandel wordt een dossier gehouden voor iedere Belgische vereniging zonder winstoogmerk, in dit hoofdstuk " vereniging " genoemd, die haar zetel heeft in het arrondissement.

Dit dossier bevat :

1° de statuten van de vereniging;

2° de akten betreffende de benoeming of de ambtsbeëindiging van de bestuurders, van de personen aan wie het dagelijks bestuur is opgedragen, van de personen gemachtigd om de vereniging te vertegenwoordigen en van de commissarissen;

3° (...);

4° de beslissingen betreffende de nietigheid of de ontbinding van de vereniging, de vereffening ervan en de benoeming en de ambtsbeëindiging van de vereffenaars, bedoeld in artikel 23, eerste lid; de rechterlijke beslissingen moeten slechts bij het dossier worden gevoegd als zij in kracht van gewijsde zijn gegaan of uitvoerbaar zijn bij voorraad;

5° de jaarrekening van de vereniging, opgemaakt overeenkomstig artikel 17;

6° de wijzigingen in de in 1°, 2°, 4° en 5°, bedoelde akten, stukken en beslissingen;

7° de gecoördineerde tekst van de statuten na de wijzigingen ervan".

Ook nadat haar in het auditoraatsverslag is gewezen op het feit dat zij niet aantoonde te hebben voldaan aan de door de vzw-wet opgelegde

vormvereisten ter verkrijging van de rechtspersoonlijkheid, laat de derde verzoekende partij na het bewijs te leveren dat zij aan die vereisten voldoet.

De bij de laatste memorie gevoegde stukken voldoen alleszins niet als bewijs dat is voldaan aan de voorwaarde van artikel 26novies, § 1, tweede lid, 1° van de vzw-wet.

De derde verzoekende partij biedt bijgevolg geen deugdelijk verweer tegen de voormelde exceptie. Zij toont niet aan dat zij over de vereiste rechtspersoonlijkheid beschikt.

De exceptie is gegrond en het beroep is niet ontvankelijk in hoofde van de derde verzoekende partij.

Aangezien het verslag van het auditoraat beperkt is tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep, dienen de debatten te worden heropend met het oog op een aanvullend verslag.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. Het beroep is onontvankelijk ten aanzien van de derde verzoekende partij.

3. Het door de auditeur-generaal aan te wijzen lid van het auditoraat wordt er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin